

Verslag van de Biometriedag in Kamperhoek op 30 juni 2000.

De organisatie van een biometriedag in Kamperhoek begint al bijna een traditie te worden. Op 30 juni jl. was het dan ook weer zo ver. Voor het vierde achtereenvolgende jaar werd de dag georganiseerd en wederom konden de deelnemers terug zien op een heel interessante dag.

Hoe kan het ook anders, een prima plek voor het vangen van vogels en een enthousiaste ringgroep "de Clinte" onder de leiding van Gerrit Frank als gastheer.

Een dag die dit keer, zoals eigenlijk ook al gebruikelijk, goed was voor de vangst van 107 vogels en daarbij nog 33 terugvangsten (waarvan 2 Kleine Karekieten met een Belgische ring). Alle ruimte op het terrein, o.a. voor het "aan het werk zetten" van de deelnemers en het weer, dat zich ook van de goede kant liet zien.

Het geplande maximale aantal van 25 ringers nam aan de dag deel. Onder hen enigen met enkele jaren "meet-ervaring" maar ook enkele ringers die zich nog nauwelijks met biometrie hadden bezig gehouden.

Aan het einde van de dag vielen de volgende opmerkingen te horen: "had ik eerder moeten weten", "zo gaat het handig, zeg" en "ik heb er spijt van, dat ik me niet eerder een keer voor deze dag heb opgegeven".

Vanuit de organisatie (Ringersvereniging en Ringcentrale) was er een zelfde tevredenheid over de deelname en het verloop van de dag. Hoogstens zou je je kunnen afvragen, waarom zich "slechts" 25 mensen hadden opgegeven. Hebben de meeste ringers wellicht het gevoel, het allemaal wel te weten? Kunnen ze nu werkelijk geen dag op hun eigen ringplek missen? Het zal toch niet zo zijn, dat ze bevreesd zijn voor commentaar op hun manier van handelen en determinatie/verzamelen van biometrische gegevens?

Kort en goed; Gerrit Frank, Albert de Kleine en de overige medewerkers van ringgroep De Clinte ontvingen hun collega-ringers weer op zeer hartelijke wijze.

De ringgroep zelf zorgde voor het uit de netten halen van de vangst en voor het ringen en registreren van de vogels. Een deel van de vangst werd daarna losgelaten en van een aantal van de wat "steviger" soorten werden daarna door groepjes van vier ringers opnieuw de maten opgenomen en daarna vergeleken. Aanvankelijk gaf dit grote verschillen te zien. Dit leidde dan tot een discussie over de wijze van meten.

Anton Conings gaf daarbij veel adviezen en attendeerde de individuele ringer op een juiste manier van hanteren en nemen van de verschillende maten.

Bij een volgende meet-ronde lagen de maten dan meestal dichter bij elkaar doordat er toch nauwkeuriger werd gemeten.

De sfeer was uiterst gemoedelijk en toen het rond 12.00 uur licht begon te regenen was dat na een hele ochtend ingespannen bezig te zijn geweest, toch het sein om de leerzame dag te gaan beëindigen.

Een gemiste kans voor hen die het nog nooit hebben meegemaakt!

Ringersvereniging
Ringcentrale

